

ΕΤΟΣ 69οv

27 'Ιουνίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3552)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Συνήθως οί περισσότεροι άνθρωποι για να ακολουθήσουν ένα πρόσωπο, μιά ιδέα ή μιά στάση ζωής, ακόμη και μιά ομάδα, είτε πολιτική, είτε κοινωνική, είτε θρησκευτική, είτε αθλητική, ελκύονται από κάποιες υποσχέσεις. Αυτές έχουν να κάνουν άλλοτε με τό συμφέρον, άλλοτε με τίς ανάγκες και άλλοτε με τίς ιδέες και τίς προσδοκίες τών όσων καλούνται να ακολουθήσουν.

Τά κριτήρια του κόσμου

Τό συμφέρον είναι άμεσα ύλοποιήσιμο. Άκολουθούμε αυτούς πού μάρ υποσχονται ότι θά εκπληρώσουν τίς επιθυμίες μάρ, αυτούς πού θά μάρ βοηθήσουν να περάσουμε καλύτερα στή ζωή μάρ, να αναδειχθούμε, να γίνουμε επιτυχημένοι. Έξίσου ύλοποιήσιμη είναι και ή εκπλήρωση τών αναγκών μάρ. Οί άνθρωποι έχουμε ανάγκη τής τροφής και τής επιβίωσης, αλλά και τής καταξίωσης και τής αποδοχής και τής αγάπης, κάποτε και τής εξουσίας. Τέλος, ύπάρχει και ή εκπλήρωση τών προσδοκιών. Αυτές συνήθως πηγάζουν και από τίς ιδέες. Άκολουθούμε πρόσωπα, τά όποια υποσχονται ότι θά πραγματοποιήσουν ιδέες και νοοτροπίες για ευρύτερους μετασχηματισμούς σε επίπεδο κοινωνίας και ζωής, πού θά βοηθήσουν τόν κόσμο και έπομένως και έμάρ, να ζήσουμε διαφορετικά, με βάση κριτήρια και αξίες. Γι' αυτόν τόν λόγο και οί άνθρωποι δέν είμαστε πάντοτε σταθεροί σε όσους ακολουθούμε. Τους δοκιμάζουμε όσον αφορά στήν αξιοπιστία και στή συνέπεια στά όσα διακηρύττουν και στά όσα πράττουν. Εύκολα μεταβάλλουμε προτιμήσεις, γιατί διαπιστώνουμε πώς δέν εκπληρώνουν είτε γιατί δέν θέλουν είτε γιατί δέν μπορούν τά συμφέροντα, τίς ανάγκες και τίς προσδοκίες μάρ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τόν δρόμο τῆς ζωῆς

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ἔφηνον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαυγῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Τό νόημα τῆς αἰωνιότητος

Στὴ ζωὴ τῆς πίστεως ἔχουμε καὶ ἐκεῖ ὑποσχέσεις, ἐπαγγελίες. Μόνο πού δέν τίς δίνουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά ὁ Θεός. Αὐτοὶ πού ἀκολουθοῦν τὸν Θεό γιατί ἐμπιστεύονται τίς ἐπαγγελίες του, γίνονται οἱ Ἅγιοι. Καὶ οἱ Ἅγιοι «πέτυχαν τὴν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ» (Έβρ. 11,33), διότι γνώριζαν ποιές εἶναι, τίς ἀποδέχτηκαν καὶ ἀγωνίστηκαν γι' αὐτές.

Οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ δέν ἔχουν νά κάνουν μέ τὴν καθημερινότητα, τὰ συμφέροντα, τίς ἀνάγκες, τίς προσδοκίες γιὰ τό σήμερα. Εἶναι ἐπαγγελίες πού φέρουν τό νόημα τῆς αἰωνιότητος. Ἀντί γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τοῦ πρόσκαιρου συμφέροντος ὁ Θεός ὑπόσχεται τὴ στενὴ καὶ τεθλιμμένη πύλη, τὴν ὁδὸ τῆς θυσίας, τῆς ἄσκησης, τῆς ἐγκράτειας, τῆς ὀλιγάρκειας, ἀκόμη καὶ τὴν ὁδὸ τῆς στέρησης. Ὅποιος πιστεύει, γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ του δέν θά πορευτεῖ κατὰ πῶς ἡ ἀνθρώπινη ἐπιθυμία γιὰ πλατιά ὁδὸ ἀπόλαυσης καὶ εὐθυμίας ζητεῖ, ἀλλά θά εἶναι ἔτοιμος γιὰ θυσία, ἡ ὁποία θά καταξιώνεται ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς πίστεως. Ἡ χαρὰ φέρει μέσα της καὶ τὴ λύπη, διότι δέν ἐκπληρώνονται τὰ συμφέροντα. Ὅμως αὐτὸς πού ἀκούει καὶ ἀποδέχεται τίς ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ γνωρίζει ὅτι

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσθησαν τή δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστειες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πῆραν πίσω τοὺς νεκροὺς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύμπανο μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωσιν, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάστασιν σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κασικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, –τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολονότι εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστη στόν Θεό λόγῳ τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως (περί τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιά ἐμᾶς, γιά νά μή σωθοῦν, δηλαδή, χωρίς ἐμᾶς. Γι' αὐτό λοιπόν καί ἐμεῖς, ἀφοῦ ἔχουμε γύρω μας ἓνα τόσο μεγάλο νέφος δικαίων (τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης), οἱ ὁποῖοι εὐαρέστησαν στόν Θεό, ἅς ἀποβάλουμε κάθε περιττή μέριμνα καί τήν ἁμαρτία πού καιροφυλακτεῖ, καί ἅς τρέξουμε μέ ὑπομονή στόν ἀγώνα πού ἔχουμε μπροστά μας, ἔχοντας διαρκῶς προσηλωμένα τά μάτια μας στόν ἀρχηγό καί τελειωτή τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοσιν: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τό συμφέρον του εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ἀκόμη καί μέσα ἀπό τόν πόνο τῆς θυσίας.

Τήν ἴδια στιγμή, ὁ Θεός δέν ὑπόσχεται τήν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν μας, ἀλλά τήν ὑπέρβασή τους. Κι αὐτό γίνεται διά τῆς ἀγάπης, τόσο πρὸς ἐκεῖνον ὅσο καί πρὸς τόν πλησίον. Ἡ σχέση μέ τόν Θεό μᾶς δείχνει ὅτι μόνο μία ἀνάγκη ὑπάρχει πραγματικά· αὐτή τῆς ἀγάπης. Καί ὅποιος ἀγαπᾷ, μπορεῖ καί δίνεται. Γιά νά γευθεῖ μέσα ἀπό τή χαρμολύπη τῆς ὑπομονῆς, τῆς ὑπακοῆς, τοῦ σταυροῦ, τῆς δοτικότητος, ἀκόμη καί χωρίς καμία ἀνταπόδοσιν, οὔτε κἂν ἠθική, ὅτι τό χρέος ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί τοῦ συνανθρώπου γεμίζει τήν ὑπαρξιν δύναμιν ὥστε νά μπορεῖ νά διακρίνει τά οὐσιώδη καί αὐτά πού διαρκοῦν.

Τέλος, ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ ἔχει νά κάνει μέ τήν ὑπόσχεσιν τῆς Ἀνάστασης. Δηλαδή τῆς αἰώνιας ζωῆς, μέ τήν ὁποία ἡ παρούσα δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ. Γι' αὐτό καί εἶναι «τό νέφος τό περικείμενον τῶν μαρ-

27 Ιουνίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Σαμψών όσιου τοῦ Ξενοδόχου († 530).

Ἑχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 33 - ιβ' 2 –

Εὐαγγέλιον: Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ἰουλίου, Β' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. β' 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ' 18-23.

τύρων τοσοῦτον» (Ἐβρ. 12,1), διότι ἡ σχέση μέ τόν Θεό μᾶς βάζει σέ μία ἄλλη προοπτική. Αὐτή τῆς γνώσης καί τῆς βίωσης τοῦ νοήματος τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ κατά Θεόν. Τά ὑπόλοιπα, τά ἀνθρώπινα, ὁ Ἅγιος χωρίς νά τά ἐγκαταλείπει, καθώς τόν κόσμο οἰκεῖ, τά θεωρεῖ στήν πραγματική τους ἀξία, δηλαδή ὡς προετοιμασία γιά τά κρείττονα.

Οἱ Ἅγιοι, τέκνα τοῦ Θεοῦ

Ἡ Ἐκκλησία, παρουσιάζοντας καί τιμώντας ὅλους τούς Ἁγίους της τήν Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή, δείχνει ὅτι ὁ δρόμος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι καρπός τῆς «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι» ζωῆς, δηλαδή τῆς μετοχῆς στή ζωή τῆς πίστες στόν Χριστό καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δρόμου. Καί οἱ Ἅγιοι δέν ἐγκαταλείπουν ὅλους ἐμᾶς πού, λιγότερο ἢ περισσότερο, παραμένουμε προσκολλημένοι στήν ὁδό τοῦ συμφέροντος, τῆς ἀνάγκης, τῶν προσδοκιῶν. Στήν ὁδό πού καθιστᾶ τήν πίστη θρησκεία, ἐκπλήρωση ἀναγκῶν, ἐκζήτηση ἀνταμοιβῆς ἢ καί λύτρωσης ἀπό φόβους. Οἱ Ἅγιοι γίνονται καί παραμένουν τέκνα Θεοῦ. Αὐτό λείπει ὡς προτεραιότητα ἀπό ἕναν ἐκκοσμικευμένο καί ἀνθρωποκεντρικό πολιτισμό, ὁ ὁποῖος δέν μπόρεσε νά διακρίνει τά οὐσιώδη, ἴσως γιατί κι ἐμεῖς ἀποτύχαμε νά τά ζήσουμε ἢ τά διαστρεβλώσαμε μέσα ἀπό μία λογική ἐξουσίας, ἄνεσης καί ἀδυναμίας νά συζητήσουμε μέ ταπείνωση, σεβασμό καί ἀφειδώλευτη ἀγάπη. Οἱ Ἅγιοι ἔδειξαν καί δείχνουν τόν δρόμο τῆς θυσίας, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνάστασης. Καί μεσιτεύουν γιά τόν καθέναν μας. Ἄς τούς ἀκολουθοῦμε μέ χαρά, μέ τήν ἐλπίδα κι ἐμεῖς νά συμμετάσχουμε στό δικό τους νέφος, ὑπερβαίνοντας τό πρόσκαιρο, πού ἐνίστε γίνεται τόσο καταθλιπτικό, ὅπως στήν ἐποχή μας, ὅταν διακρίνεται ἡ ματαιότητά του γιά τούς πολλούς.

π. Θ. Μ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---